

CHANSON NEVEZ,

*Composet etre daou Zen Yaouanq, desolet gant
an displijadur dre valiç ar goaz deodou.*

Var un ton agreabl.

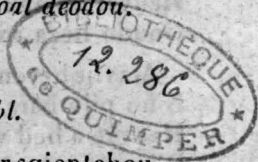
MA vigen bet partajet demeus ar sqientchou,
Em bije ar c'henta choas demeus al loden-
nou ;

Me vije bet eloqant, prudant, melodius,
Hac a raje va c'haret hep triumphou Venus.

Mes Doue carantezus ha leun eus a buissanç,
A ra m'en em gonsolàn en creiz an ignoranç;
Rac ar sperejou izel bepret a vo meulet,
Herves ma lar ar Scritur, en pales an Drindet.

Me zo unan anezo, o poursu va vantur,
A fell din e pep quartier cavout va flijadur,
Hac a za da vont bremâ bete ty va mestres,
Da annonç dei carantez, grêt e meus alies.

Salud, semelen yaouanq, deut oun c'hoas ho pete,
Eus ac'hanòn va-unan me guemer liberte
Da renta dêc'h ur zalud gant peb affection,
Ha mar bec'h din infidel, e ranno va c'haloa.

Ha d'èc'h-u, pareillamant, tenzori vac'halon,
 Me zo ur vinorezic lêzet en abandon :
 Hanval demeus ur c'haptif laquet en esclavach,
 Cunduet gant argüir dorn demeus ho personach.

Meulet ra vo an astrou ebars er firmamant ;
 C'houi annonç din ur galon hac am rent triumphant ;
 Hanval demeus ur c'haptif laquet en liberte,
 Goude beza exilet en durant e vue.

Mavije bet em pouvoar, credit, va güir vignon,
 N'ho pije bars er bed-mâ nep desolation ;
 Mes me a bed va Doue, pa ne ma em pouvoar,
 D'ho renta bars er bed-mâ vel an Ælez er gloar.

M'am hije egalite vel ar Cherubinet,
 Ur muzellou en arc'hant hac un teod alaouret,
 Pe autramant ar pouvoar en d'oa Alexandri,
 Furnes evel Salomon, dign evit ho meuli.

Me ho ped, va servicher, chenchomp a breposiou
 Ha deut ganén da bourmen, jardin ar goal deodou,
 Ha eno c'houi a velo transplantet ur boquet :
 Alies dirac va zud eo bet represantet.

Deomp eta, va Mestrezic, da bourmen hon daou,
 Evit ma considerin jardin ar goal deodou ;
 Hanval eus an drouc-amzer e fleur ne dint get guyê,
 Rac n'en dint get aroset gant ar glisen an êe.

Bremâ, p'hon eus cauzeet en comparêsonou,
 Me a ya da expliqa ebars e bêr gomzou :
 Lennet e zeo hor setanç ha poset an arrêt,
 Din da varch en ho qever, din n'eo get permetet.

Ab ! femelen direspèct, coll a res da rêson :
 Qemer bremâ ur c'hleze da dreuji va c'halon ,
 Pa lemmes va flijadur , echu din va bue ,
 Na chomin mui er bed-mâ da zouffr extremite.

Me ho ped, va zervicher, confortit ho calon,
 Rac ezom hon eus hon daou a gonsolation ;
 Rac me a zo oblijet , abers ar güir Doue
 Da zenti ouz an hini en deus autorite.

Pa zepant eus ar goal deod ar separation ,
 Me ho ped, va mestrezic, d'ober reflexion ,
 Ha me ya da explica ar pezh a meus lenneti,
 Peguen bras punishment vit an teod miliguët.

Sônjit ebars en Sant Yan bars en Apocalips,
 E Sant Gregor, e Sant Paul, Doctoret an Ilis ,
 Hac o deus bet condaonet ebars en bêr amzer
 Ar goal deodou da veza princet da Lucifert.

Clêvit an Theologi, sperejou a gonsecanç ,
 Pagomz deus a Sant Louis Roue bras eus a Francç,
 Pa gommaude d'e vuguel, dre e c'hourc'hemennou ,
 Da ober scouarn vouzar pa glêvje goal deodou.

Bars en ul levr ancien e meus güelet merqet
 An ifern zo paveet a deodou milliguët ;
 Hac an nep gant plijadur a deuyo d'o zelaou,
 A vo, eme ar Scritur, renqet en o mescou.

Pa deuy an Æl Raphaël var e deatr un de ,
 Da zon an drompill fatal d'ober an assamble ,
 E clêvot ar goal deodou o yudal gant arrach ,
 O c'houlèn na vijent bet var an douar biscoas.

Me deu da laret adieu da blijadur ar bed ,
 Hac a ya en un dezert d'ur forest benaquet ;
 Ho pezit sonchac'hanon, me ho ped, va mestres,
 Me deu da laret adieu dêc'h oll evit james.

Oh ! arrêtit, va mignon, ha bet compassion,
 An daelou em daoulagad ha mantret va c'halon,
 Me a bromet da Zoue dre an hano a le ,
 Birviquen ne vanqàn dêc'h eus a fidelite.

Bars un nebeudic amzer m'en em vel oblijet
 Da disober ur sermant pehini am boa grêt ;
 Goneet oc'h eus va c'halon ouzòn c'houi zisposo,
 Ha mar deut d'am dilezel, me c'houlén va maro.

Me ho ped, va mestrezic, bet consolation ,
 Ha laqit ho confianç ebars Roue an trôn.
 Me a vo ho servicher etre ma vin er bed ;
 Adieu ta, va mestrezic, qen vo'r c'henta gueleit.

Me meus trapet ur pichon ebars em c'hroulaçou ,
 Ha crennet e ziu-esqel vit miret na nijo ;
 Ha m'en goulfe e berc'hen dre ur güir amitie,
 Me a leusqfe e bichon ebars en liberte.

Nep en deus grêt ar zon-mâ, zo ur speret dister,
 Deus a Barros Plouzelambr, en bordic Loc-Miqel ;
 Hac en deus-hi composet da dremen e amzer,
 Dezàn ha d'e vestrezic a chom en Treduder.

FIN.

A N T R E T I E N

ETRE DAOU ZEN YAOUANQ

VAR UR SEPARATION VOLONTER.

Var un ton charmant.

SELAOUIT oll, tud yaouanq, ur rêson familier,
 A henou ur speret izel zo o chom en Treguer,
 Hac en deus ar volonte da zont da zisclêriàn
 An tenor deus an amitie zo arruet gantàn.

Crénavoc'h calz eguet ar môr, primoc'h eguet an avel,
 Brillantoc'h eguet antân, douçoc'h eguet ar mel,
 Eo chaden an amitie, pa ve parfetamant
 Hac unisset a galon entre daou den yaouanq.

Rac se ta, goaset yaouanq pere a rên er bed,
 Na laqit qet ho speret da re garout merc'het;
 Rac gout ouzont ar fêçon da douch ar c'halonou
 Mui eguet an doctoret gant o oll discoursiou.

Un tamperamant goal douç o deveus ar merc'het,
 Gant ur galon goal fragil, un humor imparfet;
 O bisach a zo joaüs, ho daoulagad mignon,
 Mes o c'halon zo traitour ebars e pep fêçon.

Me meus choaset ur vertrez, ar vrava fumelen
 A guement zo er c'hanton, nemet ma zeo bien ;
 E merit, e zalanchou a zepant eus an èe,
 Mes n'ellàn mui e meuli : ar gloar zo da Zoue.

O lumier an devalijen ! da hano eo al Loar,
 Te form ar blanedennou a rën var an douar.
 Hac ec'h eus va oblijet dre va flaneden galet
 Da zisober ur sermant pehini am boa grêt.

Me a ya da zisclêria ur separation,
 Goude calz a garante, etre daou güir vignon :
 Ar femelen oblijet da zont da chench qartier,
 Hac ar inal zo qeu dalc'het na ell qet a ober.

Cetu ta ar femelen lêzet en abandon ;
 Ha ramplisset e c'halon a zesolation,
 E rencout n'em separi demeus e c'harante,
 Model deus e slijadur, tenzor e amitie.

Allas ! eme'r femelen, me a vel bremâ sclèr
 Ne meus qen var ar bed-mâ netra nemet mizer.
 Me na meus na tad, na mam o rën var an douar,
 Ha muia tra am chagrin, na meus den hac am c'har.

Oll lapousset eus an èr, canit tout assambles
 Gant ur music eloqant, vit ma clêvin ho mouez,
 Ma ellin demeus ho pers caout consolation,
 Pa zòn gant va servicher lêzet en abandon.

Sant Pêr, prinç an Ebestel, ha porsier var an tron,
 Disqennet em chabinet, roit din consolation,
 Pe supliit an ancou ma teuyo qent an heur
 D'am lemel deus ar bed-mâ pa ne meus nemet maleur.

Pa voa'r femelen yaouanq en desolation ;
 Ec'h antren n'e c'habinet ganti e güir mignon ;
 En eur dont d'e saludi en deus bet goulennet
 Petra ez eo ar sujet ma zeo qen contristet.

Ar Plac'h.

Me rent dêc'hurreveranç vel un Æleus an êe ;
 E mâ etre ho taouarn chaden va liberte ;
 Hanval ouz eur martolot trapet etre daou dour,
 Ha ne zeus nemet Doue ell rei dezàn sicour.

Ar Goas.

E pez sêçon, Plac'h yaouanq, em be-me an alc'hoec
 A guement a ranfermse chaden ho liberte ?
 Rac ne ma qet em pouvoar, pa ne'r meritàn qet,
 Beza an dispansatour Rouanes ar merc'het.

Ar Plac'h.

Oh! excusit, den yaouanq, rac n'on qet un objet
 A dlese beza hanvet Rouanes ar merc'het ;
 Evit va beza caret dre ur güir amitie,
 Ne deuit qet d'am godissa ha bet ouzin true.

Ar Goas.

Credit hardi, Plac'h yaouanc, en ho caràn parfet,
 Hep implija ar flambos gant Venus alumet ;
 Qent velfec'h ar rivierou o pignat d'o sourcen
 Eguet biqent, va mestres, ac'hanoc'h na drabisfen.

Ar Plac'h.

Ret e zeo din. finissa ha cessi da harlant,
 Ho comzou, va mignon qer, am rent meurbet contant :

Me deu da souheti d'êc'h ar boneur parfetan :
 Ur pried d'am bolonte ho caro evel ma ràn.

Ar Goas.

Pa rencomp n'em separi, greomp a galon vad,
 Qercoulz eo ober abret evel a ziveat.

Pa n'en domp qet destinet da veza priejou,
 Chang deomp ebars er bed-mâ ha goude hor maro.

Ar Plac'h.

Me c'hoar ganén vel Adam er barados terrestr,
 Pa voc difennet outàn dibri froues gant e Vestr ;
 Pa zigresq va liberte e cresq va antêtamant ;
 Ret eo en em separi ha bout bepret contant.

Ar Goas.

Felix, Hector ha Pompe, Abeillard hac Anton,
 Ar patriarch Abraham hac ar fur Salomon,
 En nobstant d'oollsqiente deus renqet fin'issa,
 Ha ni dle beza contant d'ober ar memes tra.

Nep en deus grêt ar zon-mâ a zo c'hoas den yaouanq,
 Oaget a dri-uguent mis en tu-hont da dri-c'hant,
 Hac en deus-hi composet en desolation,
 Touchant eo ar c'halonou piqet gant Cupidon.

FIN.